

adversary, a foe, rival, opponent; स्यातामित्रौ मित्रे च सहजप्राकृतावपि Śi. 2. 36; तस्य मित्राण्यमित्रास्ते 101; Dk. 109, 171; M. 1; प्रकृत्यमित्रा हि सतामसाधवः Ki. 14. 21; Ms. 7. 83; 12. 79; 2. 239. -त्रा An enemy; युष् Ved. subduing one's enemies. -**Comp.** -खाद् a. Devouring one's enemies, epithet of Indra. -घात, -घातिन्, -घ्न, -हन् Killing enemies. -जित् a. Conquering one's enemies; अमित्रजिन्मित्रजिदोजसा यत् N. 1. 13; N. of a son of Suvarṇa. -दम्भन a. Ved. hurting one's enemies. बृहस्पते भीममित्रदम्भनम् Rv. 2. 23. 3. -स (सा) ह a. enduring or overpowering one's enemies, epithet of Indra; शास इत्या महीं अस्यमित्रसाहो अस्तुतः Av. 1. 20. 4. -सेना a hostile army; अमित्रसेनामभिजज्ञानो Av. 5. 20. 6.

अमित्रकम् An unfriendly act; राजानमिममासाय सुहृच्चिदमित्रकम् Rām. 6. 65. 7.

अमित्रता, -त्वम् Enmity; Pt. 2. 98; तदास्य मित्राण्यपि यान्त्यमित्रताम् Mk. 1. 53.

अमित्रयति Den. P., **अमित्रायते** A. To act like an enemy, act hostilely towards, hate; हा कष्टं पुरुषस्य जीर्णवयसः पुत्रोऽप्यमित्रायते Bh. 3. 111.

अमित्रिन् a. Hostile, inimical; मा कस्मै घातमभ्यमित्रिणे Rv. 1. 120. 8.

अमित्रीय, -त्र्य a. Hostile, inimical; विश्वा वृत्रमामित्रिया शनोभिः Rv. 6. 17. 1.

अमिथित a. Ved. Not reviled, not provoked; को तु मर्यां अमिथितः सखा सखायमब्रवीत् Rv. 8. 45. 37.

अमिथ्या adv. Not falsely, truly; तामूचेतुस्त प्रियमप्यमिथ्या R. 14. 6.

अमिन् a. Sick, diseased.

अमिन a. Ved. Inviolable (अहिंस्य); immense (?).

अमिनत् a. Ved. 1 Not hurting; unhurt. -2 Unalterable; यजत्रैरमिनती तस्थतुरुक्षमाणे Rv. 4. 56. 2.

अमिलातकम् Globe-amaranth. See अमलानकम्.

अमिश्र, -श्रित a. Unmixed, unblended; not shared by others.

अमिष a. [न. व.] Free from guile or deceit. -षम् [अम् भोगे-कर्मणि इषन्] 1 An object of worldly enjoyment, luxury. -2 Honesty, absence of fraud or deceit. -3 Flesh.

अमीत a. Unhurt; वर्णाः of unhurt or unextinguishable or unaltered colour; समना समानीरमीतवर्णा उपसश्वरन्ति Rv. 4. 51. 9.

अमीवा [अम्-वन्-ईडागमः निपातः] Ved. 1 Affliction, sickness, disease. -2 Distress, terror. -3 A demon, tormenting spirit. -वः An enemy, one who afflicts or torments; -वम् 1 Affliction, distress, pain, injury, कश्चिद् बुधः स्वस्त्यनमीव आस्ते Bhāg. 3. 1. 32. कुठारैश्चिच्छिदुः कुठाराः स्मरन्तोऽमीवमस्य तत् Bhāg. 4. 28. 26.

अमुक pron. a. [अदस्-टेरकच् उत्त्वमत्वे Tv.] A certain person or thing, so and so (to be used when a person or thing is referred to without a name); मत् मेऽमुकपुत्रस्य यदत्रोपरिलिखितम् Y. 2. 86-87; उभयाभ्यर्थितेनैतन्मया ह्यमुकसूनुना । लिखितं ह्यमुकेनेति लेखकोऽन्ते ततो लिखेत् 88.

अमुक्त a. 1 Not loosened, not let go. -2 Not liberated from recurring birth and death, not having got final beatitude. -**कम्** A weapon (a knife, sword &c.) that is always grasped and not thrown. चतुर्विधमायुधम् । मुक्तममुक्तं मुक्तामुक्तं यन्त्रमुक्तं चेति Dhanur. V. 4. -**Comp.** -हस्त a. one whose hand is not open or free (to give), sparing, stingy (in a bad sense); frugal, economical, prudent (in a good sense); सदा प्रहृष्टया भाव्यं व्यये चामुकहस्तया Ms. 5. 150.

अमुक्तिः f. 1 Non-liberation. -2 Want of freedom or liberty.

अमुक्त् f. Ved. Non-liberation.

अमुची f. Ved. Not unbinding, not setting at liberty (said of an evil spirit).

अमुतः ind. 1 From there, there. -2 From that place, from above, i. e. from the other world or heaven. -3 Upon this, thereupon; henceforth.

अमुत्र ind. (opp. इह) [अदस्-त्रल्] 1 There, in that place, therein; अमुत्रासन् यवनाः Dk. 127. -2 There (in what precedes or has been said), in that case. -3 There above, in the next world, in the life to come; यावज्जीवं च तत्कुर्याद्येनामुत्र सुखं वसेत्; यत्तु वाणिजके दत्तं नेह नामुत्र तद्भवेत् Ms. 3. 181; पार्थ नैवेह नामुत्र विनाशस्तस्य विद्यते Bg. 6. 40. -4 There; अनेनैवाभेकाः सर्वे नगरेऽमुत्र भक्षिताः Ks. -5 Thither, that way. -**Comp.** -भूयम् Ved. Being in the other world; dying; अमुत्रभूयादधि यद् यमस्य बृहस्पतेरभिशस्तेरमुञ्चः Av. 7. 53. 1.

अमुत्रत्य a. Belonging to a future life, being of the next world.

अमुथा ind. Thus, in that manner, like that; °स् to be thus, euphemistically for 'to fare very ill'.

अमुया ind. Ved. In that manner, thus and thus.

अमुहिं ind. Then, at that time; यद्वा एतेऽमुर्हप्रियन्त तदेवाप्यद्य कुर्वन्ति Bri. Up. 1. 5. 23.

अमुवत् ind. Like a person or thing referred to without name.

अमुष्य (gen. of अदस्) Of such a one (in comp. only). -**कुल** a. [अलुक् स.] belonging to the family of such a one. (-लम्) a well-known family. -**पुत्रः**, -**त्री** the son or daughter of such a one or of a good or well-known family or origin; see आमुष्यायण.

अमूहश्, -श, -क्ष, a. (-शी, -क्षी f. cf. अन्याहश्) Such-like, such a one, of such a form or kind.